

F. t. l. vedr. folkekirken økonomi m.v.

pris- og lønregulering og efter fradrag af en eventuel grønthøsterbesparelse danne grundlag for den foreløbige rammedmelding, men budgetoverslagsårene er i øvrigt ikke bindende for de følgende års budgetlægning. Det er vurderingen, at der i dag allerede gennemføres en sådan flerårig budgettering i et betydeligt antal provstier.

I overensstemmelse med anbefalingerne fra strukturarbejdsgruppen foreslås med lovforslagets § 1, nr. 2, en ændret formulering af lov om folkekirken økonomi § 6, stk. 1, 2.–3. pkt., der med lovforslaget bliver § 7 a, stk. 2. Ændringen betyder, at 5 %-midlerne, som provstiudvalget har ret til at ligge ud over de fastlagte budgetter, »omdøbes« til en reserve. Hermed bliver det tydeligere, at der ikke er tale om en ligning til ekstra udgifter senere på året, men om en reserve til imødegåelse af uventede udgiftsbehov.

Det skal i den forbindelse understreges, at hvis provstiudvalgene giver menighedsrådene mulighed for at beholde en uforbrugt del af den tildelte driftsramme – uden at dette straks fører til beskæring af næste års budget – vil det være medvirkende til at mindske tilskyndelsen til at bruge budgettet op ved øget forbrug sidst på året, ligesom menighedsrådene også selv i mange tilfælde vil kunne finansiere uforudsete udgifter af deres opsparing.

7.3. Provstiudvalgets sammensætning og opgaver

Menighedsrådene, budgetsamrådet og provstiudvalget har i fællesskab ansvaret for udviklingen i ligningsrådets økonomi. Dette fællesskab bliver understreget med flere af forslagene i dette lovforslag.

Med lovforslagets § 1, nr. 6, stilles der forslag om, at der i lov om folkekirken økonomi § 17 a, stk. 2-3, tilføjes bestemmelser om valgret og valgbarhed til provstiudvalg. Der er alene tale om en teknisk ændring, hvor reglerne flyttes fra bekendtgørelse nr. 1038 af 25. oktober 2004 om valg af medlemmer til provstiudvalg og til stiftsudvalg vedrørende økonomi til lov om folkekirken økonomi.

Høringssvarene har overvejende ønsket en opretholdelse af de nugældende regler om valgbarhed sådan, at alle, der er valgbare til et menighedsråd i provstiet, også kan vælges til provstiudvalget. Herved bliver det fx muligt at vælge tidligere menighedsrådsmedlemmer til provstiudvalget.

På den baggrund følges strukturarbejdsgruppens forslag om ændring af reglerne om valgbarhed ikke. Der foretages således ikke ændringer af reglerne om valgbarhed til provstiudvalget. Det vil derfor fortsat være menighedsrådsmedlemmerne, der bestemmer, hvem der skal vælges til provstiudvalget, og man har

derfor lokalt mulighed for udelukkende at vælge medlemmer til provstiudvalget, som også er medlemmer af et menighedsråd i provstiet.

Når provstiudvalget i dag kan have op til 7 medlemmer, hænger det sammen med et ønske om, at det skulle være muligt at vælge et sammensatte provstiudvalget således, at der kan vælges et medlem fra hvert ligningsområde. Det bliver ikke længere aktuelt med de nye, større kommuner. Hensynet til et effektivt arbejdende provstiudvalg, hvor medlemmerne netop ikke repræsenterer bestemte geografiske områder, men hver især varetager *hele* provstiets interesser, tilsiger, at provstiudvalget skal have forholdsvis få medlemmer. Dette skal også ses i sammenhæng med den foreslåede styrkelse af budgetsamrådets kompetencer, således at provstiudvalget i højere grad bliver en »bestyrelse« eller et »forretningsudvalg« i forhold til budgetsamrådet som »generalforsamling«.

På den baggrund foreslås det med lovforslagets § 1, nr. 6, at lov om folkekirken økonomi § 17 a, stk. 1, ændres, så antallet af provstiudvalgsmedlemmer skal være 4 til 6. I provstier med forholdsvis få sogne vil 4 være passende, mens det i provstier med mange sogne og i fælles provstiudvalg for to provstier vil være passende at vælge 6 medlemmer.

Med lovforslagets § 8, stk. 2, foreslås det, at den ændrede sammensætning af provstiudvalget først finder anvendelse ved de ordinære valg til provstiudvalg i 2009.

7.4. Forpligtende budgetsamarbejde mellem provstier i én kommune

I kommuner, hvor der er flere provstier eller dele af flere provstier, har det vist sig nødvendigt med en ordning, der sikrer en entydig placering af ansvaret for, hvordan folkekirken udgifter i ligningsområdet og dermed kirkeskatteprocenten udvikler sig.

Der bør i den forbindelse lægges vægt på at fastholde menighedsrådenes engagement og ansvarlighed, samtidig med at der tages hensyn til det almindelige demokratiske princip, hvor det i sidste ende er flertallet, der træffer beslutning. Det er således afgørende, at menighedsrådene fortsat sikres indflydelse på prioriteringen af udgifterne, og at fordelingen af indflydelse mellem provstierne opleves som retfærdig.

Høringssvarene til strukturarbejdsgruppens oprindelige forslag i debatoplægget om forpligtende budgetsamarbejde viste, at hovedparten af provstiudvalgene i København fandt, at den nuværende ordning med et koordinationsudvalg uden egentlig kompetence gav anledning til en række problemer, som burde løses ved et forpligtende samarbejde. Samtidig viste